

Into the Wild

I början av 90-talet försvann Chris McCandless helt utan spår. Han lämnade sin collegeutbildning och sin familj för att något år senare hittas död i Alaskas vildmark. Hans livsöde har nu blivit en gripande film i regi av Sean Penn som ställer frågor om vad som är viktigt i livet. Vad behöver vi för att leva och leva lyckligt?

Rekommenderad för åk 9 & gymnasiet

EN FILMHANDLEDNING AV
PER ERICSSON

Handling

En kvinna vaknar hastigt bredvid sin man, "jag hörde honom och jag drömde inte", säger hon.

Filmens huvudperson, en ung man vid namn Chris, liftar längs vägarna i Alaska. Över bilden skrivs det ut en vykortshälsning till "Wayne" där Chris säger att han skaffat sig allt för att klara sig i vildmarken och att det kan ta tid innan han återvänder söderut.

Chris vandrar ut i vildmarken. Han hittar en övergiven buss där det finns en hemmagjord spis och säng. Chris gör sig hemmastadd i bussen och dokumenterar sin vardag i

sin dagbok. Han skriver en inskription om sin önskan att bli fri från civilisationens bojar. Han undertecknar med Alexander Supertramp, 1992.

Filmen berättar sin historia genom att hoppa mellan Chris liv vid bussen i Alaska och hans resa dit. Genom filmen återkommer även Chris syster som en berättarröst som beskriver den person Chris var innan han lämnade civilisationen. Hon berättar om en dysfunktionell hemmiljö och Chris frustration över sina föräldrar.

Den första tillbakablicken går tillbaka två år i tiden till det ögonblick när Chris tar examen från college. Hans stolta föräldrar vill ge honom en bil i examenspresent men Chris vägrar och när föräldrarna åker hem så börjar Chris förbereda sin separation från det "vanliga" livet.

Kapitel 1 Min egen födelse

Chris skänker sina collegepengar till välgörenhet. Han klipper sönder sina kreditkort, överger sin bil och börjar vandra genom landet. Och utan att berätta något för sin familj. Chris får skjuts av Jan och Rainey, två hippies i samma ålder som hans föräldrar men av annan sort. Jans moderskänslor väcks till liv när hon möter Chris. Hon har själv förlorat kontakten med sin egen son. Hon tycker att Chris åtminstone ska berätta att han lever. Chris får en inbjudan att hälsa på i deras "hippie-by" där de har sin bas tillsammans med andra, likasinnade, människor.

Kapitel 2 Tonåren

I Alaska har Chris nått sin tredje vecka i vildmarken. Vi ser på hans säckiga jeans att han har förlorat rejält i vikt men att han verkar vara vid gott mod och njuter av tystnaden och ensamheten.

Historien hoppar tillbaka till hans luffarresa där Chris har kommit till South Dakota där han får jobb med att köra en skördetröska. Hans arbetsledare är den gladlynte Wayne. I berusade samtal med Wayne får vi höra lite av Chris motivation till flytten. Från en av hans jobbkompisar får Chris jakttips och instruktion i hur man gör för att ta hand om det nedlagda bytet. En dag kommer polisen och arresterar Wayne eftersom han sålt piratkopierade tv-dekodrar.

Chris bestämmer sig för att paddla nerför den vackra Coloradofloden. Något som man egentligen behöver betala ett tillstånd för. Chris tycker det är befängt och paddlar iväg ändå. När han kommer ner för floden möter han ett ungt och extrovert danskt par som bjuder på korv. De berättar att han kan ta floden hela vägen till Mexico och Chris bestämmer sig för att göra det.

Kapitel 3 Vuxenliv

Chris tar sig tillbaka norrut genom att hoppa på ett godståg. Han kommer till Los Angeles och övernattar på ett härbärke. När han vandrar genom staden ser han sig själv som en framtida kostymnisse. Han bestämmer sig för att lämna staden direkt. Han hoppar på ett tåg igen men denna gång slutar resan med att han blir brutalt slagen av en vakt som hotar honom till livet om försöker tjuvåka igen.

I Alaska har Chris nu bott i vildmarken i sju veckor. Hans midjemått har blivit än mindre. Vi ser hur han fiskar och skjuter fågel. Allt verkar fungera och vara organiserat.

På sin vandring över landet har han stannat för att ta ett jobb på Burger King för att få lite pengar till resan mot Alaska. Systemens röst berättar hur hans föräldrar lider och hur det har fört dem samman. Hon säger sig ha svårt att förstå vad Chris håller på med.

I berättelsen från Alaska skjuter Chris en älg. Han försö-

ker gör allt rätt för att kunna torka och röka köttet, men han misslyckas. Köttet blir infekterat och skämt. Det är hans första stora motgång.

Kapitel 4 Familj

På sin resa mot Alaska söker Chris upp Jan och Rainey i deras husvagnsläger, ett ställe med många kreativa personer och en kväll möter Chris den unga tjejen Tracy som spelar och sjunger gitarr. De blir vänner och den unga Tracy blir kär. Även Chris verkar betagen men är fullt inställd på att förbereda sig inför Alaska genom att göra vissa övningar och läsa på om vildmarksliv. När hon vill att de ska bli intima säger Chris nej, mest för att hon är för ung. Han föreslår att de gör något annat ihop och de sjunger och spelar tillsammans för lägret istället. Sedan drar Chris vidare.

I Alaska har Chris nu levt nio veckor. Han läser texter om familjeliv och barn och det verkar som om han dras tillbaka till det sociala livet. Han bestämmer sig för att lämna bussen och återvända till civilisationen men när han kommer till floden där han gick över sist är den mycket större och mer ström än tidigare. Istället för att gå längs floden och leta övergång återvänder han till bussen och han skriver i sin dagbok att han känner sig ensam och rädd.

Slutkapitlet Erövrandet av visdom

På hans fortsatta vandring mot Alaska möter Chris den pensionerade militären Ron. Chris väcker Rons faderskänslor till liv. Hans egen familj dog för länge sedan i en bilolycka och han bor ensam. Ron undrar om inte Chris vill utbilda sig och skaffa ett jobb och familj. Chris svarar att han inte tror på det livet. Han lever så som han vill leva. Ron och Chris kommer väl överens. Chris tycker att Ron ska ut ur huset och leva livet för det är nya erfarenheter som definierar själva meningen med att leva. Men Ron har också råd till Chris. Han säger att man måste släppa det förgångna, att när man förlåter så älskar man.

I Alaska börjar Chris bli desperat. Han hittar inga djur

att skjuta. Han är hungrig. Med hjälp av sin växtbok plockar han bär och plantor att leva av men han gör fel och blir sjuk och svag av det han äter.

Ron skjutsar iväg Chris men innan de skiljs åt erbjuder sig Ron att bli Chris adoptivpappa. Chris svarar att vi kan väl prata om det när jag kommer tillbaka från Alaska, sedan ger han sig iväg och vi får se tillbakablickar på alla de personer Chris har mött på sin resa. Vi ser hans pappa sitta och gråta mitt ute på gatan.

Chris börjar närma sig slutet. Hans tillstånd är allvarligt och han har tappat verklighetsuppfattningen. I dagboken skriver han "Happiness is only real when shared". Han har gjort en skylt där det står att han haft ett lyckligt liv och han har skrivit under med sitt riktiga namn och inte använt sitt luffar-alter-ego Alexander Supertramp. I en drömsekvens ser vi hur Chris återförenas med sina föräldrar i en lycklig omfamning. Sedan dör han och vi hör hans sista andetag.

Filmen avslutas med ett kort på den verkliga Chris vid sin buss i Alaska. En skylt berättar att han levde mellan 1968 och 1992 och att två veckor efter Chris död hittade jägare hans kropp och att fotot vi ser fanns oframkallat i hans kamera.

Civilisationsflykt

"Rikast är den vars nöjen kostar minst" skrev den amerikanska 1800-tals tänkaren Henry David Thoreau. Han gav också uttryck för tanken att de flesta av den moderna människans saker är överflödiga och hindrar oss från att utvecklas. Thoreau är central för berättelsen i *Into the wild* och tillsammans med personer som Jack London, Tolstoy och andra citeras han flera gånger av huvudkaraktären Chris McCandless.

I boken *Walden* berättar Thoreau om hur han levde i avskildhet i naturen i två år. En bok som den verkliga Chris McCandless säkerligen hade läst. Thoreau har också

sagt att "A truly good book teaches me better than to read it. I must soon lay it down, and commence living on its hint. What I began by reading, I must finish by acting." Chris tycks ha känt samma drivkraft, att inte enbart läsa "Walden" utan även att göra något med sitt liv.

Into the wild försöker räta ut frågetecknen kring Chris liv och val. Vad får en intelligent ung man från en välbärgad familj att helt säga upp bekantskapen med sitt tidigare liv och bestämma sig för att leva av naturen i Alaska?

I filmen, som till stor del bygger på Jan Krakauers bok om Chris liv, återkommer berättelsen, som en förklaringsmodell, hela tiden till Chris föräldrar och deras livsval. Chris är uppväxt i ett bråkigt hem där föräldrarna var mer intresserade av karriär och pengar än livets enkla glädjeämnen. Förenklat kan man säga att familjehemmet framställs som en plats där ömhet och empati har ersatts av materiella ting och statussökande. På det sättet går det att se Chris agerande och förkastande av materiella ting som ett uppror mot föräldrarna. Det blir allra tydligast i mötet med Wayne när de snackar skit i baren. Wayne undrar varför Chris vill isolera sig. Chris säger att han inte förstår varför människor är så dåliga mot varandra. Wayne undrar vilka människor och Chris säger, "du vet, föräldrar". Men är allt så enkelt som att Chris agerande enbart är ett uppror mot föräldrarna som efter hand förvandlas till en alltmer extrem handling?

Systemens röst säger vid ett tillfälle, när hon undrar varför Chris inte hör av sig åtminstone till henne, att hon ändå vet att han älskar henne och att Chris resa därför måste vara något mer än enbart en revolt mot föräldrarna och samhället.

Samtidigt som det finns mycket av en genomtänkt och universell civilisationskritik och existentiellt sökande i Chris agerande går det inte komma ifrån att hans handlande också passar väldigt väl in i en klassisk amerikansk mytbild. Den urgamla amerikanska föreställningen om

enkla val och friheter och det stora landskapet där människan, individen, formar sitt eget öde. På det extramaterial som finns till DVD-utgåvan av *Into the wild* säger skådespelaren Hal Holbrook, som spelar Ron, träffsäkert att:

"We have always gone west in this country. To find the wilderness in ourselves and in nature." Även viljan att dra iväg och "luffa" över landet är en attraherande mytbild i amerikansk kultur. Grunden är de så kallade "hobos" som reste runt genom att hoppa på godståg på det sätt Chris själv prövar och som ni kan läsa mer om i faktaruta här bredvid.

Många diskussioner kring filmens huvudperson kan handla om huruvida han är naiv, sargad och urflippad eller en inspirerande renässansmänniska. På många sätt är han både och. I *Into the wild* förvandlas åtminstone hans livsöde till ett intressant personporträtt som tvingar oss själva till reflektion. Samtidigt som det är lätt att förkasta Chris agerande så finns det något attraktivt och förståeligt över hans livsval. Den inflytelserika tyska filosofen Theodor Adorno uttryckte liknande tankar i sin bok *Dialektik der Aufklärung (Upplysningens dialektik, 1947)*. Där beskriver han hur människan våldför sig på naturen med hjälp av teknologin men eftersom människan är en del av naturen så blir det i slutändan en kamp mot människans själ. Teknologin blir ett hinder för människan att hitta sitt sanna jag och föder därför lidande. Kanske är det vad Chris är inne på när han skriver att "Two years he walks the earth. No phone, no cigarettes. An aesthetic voyager. After two years comes the climatic battle to kill the false being within." Han verkar vilja döda den av teknologin nedsmutsade själen.

Chris är ung och då är kanske dessa tankar, och i dess mest extrema form, som mest lockande. Vi är nog många som åtminstone i tanken attraherats av idén att lämna västvärldens materialism och stadsmiljö i hopp om att hitta ett enklare och lyckligare liv. Inte minst i de turbulenta ungdomsåren som Chris befinner sig i. De flesta av oss gör aldrig något åt det, det stannar vid en dröm. Vissa kanske nöjer sig med vildmarksseminstrar. Andra flyttar till landet. Nästan inga gör som Chris och verkligen följer tanken hela vägen ut. Och där ligger fascinationen, det är en handling som är både imponerande och verklighetsfrånvärd. Problemet ligger i att Chris gör ett så pass

extremt val. Han nöjer sig inte med att flytta till Alaska och leva enkelt. Han isolerar sig totalt. Där kan han faktiskt sägas gå emot sin inspirationskälla Thoreau som visserligen talade starkt om att värna om det enkla i naturen men som av följande citat att döma inte var världsfrånvärd, "It is too late to be studying Hebrew; it is more important to understand even the slang of to-day".

- Vad finns det för ytterligare beskrivningar, texter, böcker, filosofier och tankar kring civilisationer kontra natur, om individ kontra samhälle? Är teknologin bra eller dålig? Har ni ibland önskat ha mindre prylar?
- Mot bakgrund av dagens diskussioner kring hållbar utveckling kan man fråga sig om Chris McCandless verkligen försökte hitta något nytt eller bara söka gamla sanningar? Och vad borde han ha gjort annorlunda, för att överleva eller för att verkligen undersöka något som mänskligheten i stort skulle kunna ha nytta av?
- Är det inte så att en välfungerande stadsmiljö är bästa sättet för att husera den stora befolkning som finns idag?
- Hur vill eleverna beskriva Chris? Är han en hyperegoistisk romantiker eller en sann, vishetsörstande idealist som söker hitta sig själv och vad livet går ut på?

Sociala interaktioner

Sean Penns vackert fotade film är berättad med hjälp av en uppbruten kronologi. (Läs om berättargreppet uppbruten kronologi i slutet av filmhandledningen till *Vid himlens utkant*.) Det vill säga samtidigt som filmen börjar med att Chris anländer till vildmarken i Alaska får vi genom olika tillbakablickar se hans resa dit. Och det är resan som får ta mest tid i anspråk för det är på denna resa som vi kommer närmast Chris personlighet. Chris möter en rad personer som påverkar, och påverkas av, honom. Det är dessa "sociala" episoder som är filmens styrka. Både när det gäller Sean Penns regi och berättelsens existentiella frågor. Det är i samspelet med andra som Chris McCandless övertygelse blir som mest intressant. Inte minst i relation till att han ute i vildmarken skriver i sin dagbok att sann glädje måste delas med andra.

De första han möter är ett medelålders hippiepar där Jan får en speciell relation till Chris. Hon försöker få Chris att åtminstone meddela sina föräldrar att han lever. Hon plågas nämligen själv av att ha förlorat kontakten med sin egen son. Jan blottlägger också Chris största svaghet, hans egoism. Han är inte bara ute efter att hitta ett nytt liv, han är också ute för att bestraffa. Genom att fly utan förklaring straffar han sina föräldrar på ett brutalt vis. Det är svårt att motivera en sådan handling men framför allt svårt att förstå varför han straffar sin egen syster. En syster som han bevisligen kommit bra överens med och som definitivt är oskyldig till allt strul som präglat deras gemensamma uppväxt. Han överger även henne och hon får istället hantera en än mer sargad hemmiljö. Chris försöker vid ett tillfälle att ringa hem men precis när han ska slå numret så ger han istället bort sitt sista mynt till en man vid automaten bredvid.

- Hur upplever ni den här sidan av Chris? Han verkar vara en öppen och spontan person som har lätt att göra nya bekanskap samtidigt som han lockas av ensamheten. Och varför hör han inte av sig, inte ens till sin syster?

Jakten efter lycka

Genom hippieparet kommer Chris till ett kollektiv där han träffar den unga tonårstjejen Tracy. Hon blir snabbt förälskad i Chris som också verkar tagen av henne men det är inte förrän han är ensam ute i vildmarken som han faktiskt verkar reflektera över dessa känslor. Chris lämnar också bakom sig ytterligare två personer som gjort ett starkt avtryck hos honom. Det är först och främst den spjuveraktiga Wayne. En förman för skördarebetare i South Dakota som Chris jobbar för ett tag. På många sätt är Wayne Chris raka motsats. En enkel och jovialisk person som inte väjer för att utnyttja systemet och tjäna pengar på alla möjliga och omöjliga (läs olagliga) sätt. Wayne är den enda personen som Chris skriver brev till under filmen. Och man tvingas ställa frågan vad det är hos Wayne som Chris attraheras av? Handlar det om Waynes förmåga att ta så lätt på livet?

- Har ni träffat människor som ni kan beskriva som lyckliga? Vad är en lycklig människa? Om "jag" är lycklig på mitt sätt och min granne är lycklig på sitt sätt - vad krävs för att vi ska kunna fortsätta vara lyckliga på var sitt håll?

Den sista personen som Chris träffar och bor med innan flytten till Alaska är den pensionerade militären Ron. Det är ett känslolöst möte. Ron har för länge sedan förlorat sin fru och son i en bilolycka och har sedan dess mer eller mindre isolerat sig från livet. Han lever ensam i sitt hus utan särskilt mycket umgänge med världen utanför. Ron fascinerar av Chris och undrar varför han också vill fly livet.

I Chris ögon handlar hans egen isolering om något helt annat. Chris övertygelse framställs här som ett försök att omfamna livet, det verkliga livet. Inte fly, trots att filmen tidigare knappats framställt Chris resa på det sättet. Det är också i mötet med Ron som Chris vildmarkseskapad får sin tydligaste spirituella inramning. Och när Chris lämnar Ron känns det inte längre som ett lika definitivt avsked som det gjort tidigare i filmen. När en känslomässig Ron avslutningsvis frågar Chris om han inte kan få adoptera honom och Chris svarar att det är något de kan prata om när de ses igen, då känns det faktiskt som om det är vad Chris planerar.

- När slutet kommer och Chris tycks ha släckt sin törst på ensamhet känns det som att han faktiskt, på fullaste allvar, vill ta sig tillbaka till civilisationen och att endast ett misstag stoppar honom. Eller? Vad hände egentligen? Varför ringde Chris aldrig hem? Varför fortsatte han inte att vandra längs floden när han inte kunde korsa den på det ställe han tidigare märkt ut? Och om han hade återvänt, hade han då varit tillfreds med livet?

Filmens stil och personer

Som tidigare sagts bygger *Into the wild* upp sin berättelse genom en uppbruten kronologi. Historien berättas inte från början till slut utan börjar med ankomsten till Alaska. Sedan berättas parallellt hur Chris tar sig till Alaska och om hans liv i vildmarken. Ju närmre han kommer ankomsten

till Alaska desto närmre kommer vi också slutet, både på filmen och Chris liv. Samtidigt delas historien in i fem kronologiska kapitel; födelse, tonår, vuxenliv, familj och erövringen av vishet. En indelning som ändå tycks hänvisa till att det är något som utvecklas och växer.

- Hur tycker ni det berättargreppet fungerar? Varför tror ni att Sean Penn som regissör och manusförfattare har valt att berätta sin historia på det här sättet med en uppbruten kronologi och kapitel?

De personer som Chris möter längs vägen är olika men har det gemensamt att de alla blir vän med honom. Jan och Rainey, Wayne, Tracy och Ron, mötena återfinns i olika av de tidigare nämnda kapitlen. Jan och Rainey finns i födelse- och familjekapiteln. Wayne är med i det kapitel som kallas "vuxenliv". Tracy i familjekapitlet och Ron i det avslutande vishetskapitlet.

- Diskutera gärna innehållet i respektive kapitel, vad går att härleda till kapitlets namn och de personer Chris möter i just den delen av filmen.

Musiken i filmen är specialskriven av Eddie Vedder mest känd som sångare i rockbandet Pearl Jam. Låtarna förenar rock med klassisk amerikansk folkmusik som på många sätt förknippas med att luffa runt, "hoboin". Samtidigt är den typen av musik kanske inte den mest typiska för att iscensätta ensamhet i vildmarken.

- Vad tyckte ni om musiken? Passade den?

Vildmarksliv och överlevnadskunskap

I vårt samhälle har vi inte längre behov av att veta hur man lever av och i naturen. Inte vanligtvis i alla fall. Ibland hän-

der det saker som förändrar det. Vid stora stormar som orsakat långa strömavbrott har det visat sig att det är äldre människor som klarar sig bäst. Därför har man på vissa håll börjat diskutera att de unga måste utbildas i grundläggande överlevnadskunskap ifall samhällets infrastruktur fallerar. Så att de ska klara av att kyl, frys och spis inte fungerar. Ett av Chris huvudproblem är ju att han inte kan hamstra mat. Han lyckas döda en stor älg men misslyckas med att ta hand om köttet.

- Kött är färskvara och utan kyl och frys blir det problem. Hur löste man det förr? Hur kunde man bygga upp ett förråd av mat över den bistra vintern även utan dessa bekvämligheter? Hur bär man sig åt utan el? Tycker eleverna att undervisning i överlevnadskunskap skulle vara bra?

- Samarbeta gärna med biologi, kemi och hemkunskapslektioner. Vad finns det för växter att äta i vår natur? Hur kan man förhindra förruttelse och vad är det egentligen som händer när saker möglar? Hur kan man torka och röka kött för att få det att hålla länge?

Naturromantik

När Chris anländer till en storstad efter sin färd längs Coloradofloden så skildras staden som en dekadent plats. På ett genomtänkt sätt undviker man att skildra det som skulle ha kunnat vara en attraktiv "storstadspuls". Istället ser vi en stadsmiljö full av människor som verkar röra sig som zombies. Antingen är de hemlösa och utslagna eller kostymnissar fast i vad som inför kameran verkar vara kommersialismens bojar. Naturscenerna i *Into the wild* är helt annorlunda. Bländande naturbilder ramas in av vackert ljus, ståtliga djur och imponerande vyer. Det förstärker identifikationen med Chris längtan till naturen och utnyttjar vår egen dragningskraft till "det fria". En dragningskraft som sägs vara extra stark hos oss nordbor som gärna vill lämna staden för att fjällvandrade, plocka svamp eller bara sätta sig i ett torp på landet. Men hur långt är vi egentligen villiga att gå. Är denna dragningskraft bara något att uppleva i förbifarten på semestern?

- Känner eleverna igen sig? Attraheras de av vildmarken? Var tror ni denna längtan kommer ifrån?

- Många menar att vi nog behöver välja bort vissa bekvämligheter för att samhället ska bli mer hållbart att leva. Vad kan vi tänka oss att avstå från?

Frigörelsen

Tonårstiden, att förvandlas till att bli vuxen, är en omtumlande period. Kroppen växer och förändras och det är under den här perioden som man formar sin personliga och sociala identitet. Individens ställs inför existentiella frågeställningar som "vem är jag", "vad vill jag" och "vad kan jag". Det är inte konstigt att det många gånger gör unga personer självupptagna.

Under den här perioden inleder man ofta en frigörelse från sina föräldrar och blir mer autonom. Det behöver naturligtvis inte vara förenat med någon revolt men finns ändå i någon form.

I många kulturer har denna frigörelse och inträdandet in i vuxenvärlden symboliserats genom olika ceremonier,

så kallade "rites de passage".

Förr skedde denna övergång från barn till vuxen ganska abrupt. Idag kan det kanske vara svårare att hitta rätt. Många ungdomar blir boende kvar hemma hos sina föräldrar även i vuxen ålder, av praktiska skäl. Det är kanske dyrt och svårt att hitta bostad eller så prioriterar man att spara pengar på boende för att kunna resa och dra ut i världen.

Chris säger att han vill döda det falska i honom och så att säga födas på nytt. En tanke som ligger väldigt nära motiven bakom de traditionella övergångsritererna som i många kulturer gått ut på att utsätta, främst de unga männen, för olika slags överlevnads- eller styrketest. Ett exempel på det är de australiensiska aboriginernas så kallade "Walkabout" där tonåringarna skickades ut för att leva av naturen i flera månader.

I Sverige idag har de flesta ungdomar väldigt många möjligheter. Det finns inte en utstakad väg. För många tidigare generationer var det annorlunda. De kunde inte välja sin framtid på samma sätt utan var tvungna att följa den inslagna väg som de så att säga hade fötts in i. Idag är det snarare så att ungdomar förväntas utforska och fullborda sig själva. Något som också kan vara stressande.

- Är det så att det idag finns utsagda övergångsriter där man för att vara "fullbordad" ska ha rest runt jorden, utbildat sig och vara kreativ? Finns det sådana krav?

- De flesta traditionella övergångsriter var riktade mot pojkarna. Finns det skillnader idag mellan hur vi ser på hur pojkar och flickor ska bli vuxna? Hur ska en blivande myndig kille och tjej vara och ha upplevt i Sverige idag? Låt gärna killarna och tjejerna diskutera var för sig, alternativt redogöra för det motsatta könet.

- Gör en skrivuppgift där eleverna uppmanas intervjua någon äldre släkting, eller liknande, om hur deras ungdomsår var. Hur de "slog sig fria" och vad de märker för likheter och skillnader i hur de ser på tonårstiden.

Faktaruta Hobos

Hobos är egentligen luffare. Vanligtvis personer som tog sig runt USA genom att tjuvåka på godståg. Det finns många olika teorier om var namnet kommer ifrån. Vissa menar att det är en förkortning av begreppet "Homeward Bound" eller tåghälsningen "Ho, Beau". Andra menar att det är en hänvisning till korsningen av gatorna Houston och Bowery i New York där luffare brukade mötas och det finns många fler teorier.

Antalet Hobos steg drastiskt under 30-talets depression när många tvingades att röra på sig för att söka lycka och arbete på annan plats och att de tjuvåkade på tåg hade naturligtvis att göra med att de inte hade pengar att betala sin flytt på annat sätt.

Järnvägsbolagen anställde särskilda vakter för att förhindra gratisåkningarna som ju dessutom kunde vara farliga. Många av dessa vakter var våldsamma, precis som i *Into the wild* och som det beskrivs i den gamla filmen med Lee Marvin *The Emperor of the north pole*. Det finns också beskrivet i boken *The Autobiography of a super-tramp* av WH Davies som kom redan 1908. Och kanske är det

därifrån Chris i *Into the wild* har hämtat inspiration till sitt luffarnamn Alexander Supertramp.

Författare som Jack London, John Steinbeck och Jack Kerouac har alla gjort luffarresor och dokumenterat dem. Musiker som Woody Guthrie och Johnny Burnette likaså och många andra har inspirerats, inte minst Bob Dylan.

Den som vill få en snabb ingång till verkliga personer och uttryck från denna värld kan lyssna och dechiffrera de namn som finns i Mary Gauthiers låt *The last of the hobo kings* från 2007. Läs under lyrics på www.marygauthier.com

Läs mer

Walden av Henrik David Thoreau (nyöversättning av Peter Handberg, Natur och kultur, 2006)

In i vildmarken av Jon Krakauers (Stockholm forum, 1999)

Skriet från vildmarken av Jack London (Rabén & Sjögren, 2003)

To build a fire av Jack London, novell som går att läsa i sin helhet här:

http://en.wikisource.org/wiki/To_Build_a_Fire

På väg av Jack Kerouac (nyöversättning av Einar Heckscher, Norstedts, 2008)

Ivan Iljits död av Lev Tolstoj (Stockholm forum, 1974)

Överleva på naturens villkor av Källman & Sepp (ICA Förlag, 2001)

Produktionsuppgifter

USA 2007

Producent: Art Linson, Sean Penn, Bill Pohlad

Manus: Sean Penn efter en bok av Jon Krakauer

Regi: Sean Penn

Foto: Eric Gautier

Klippning: Jay Cassidy

Musik: Eddie Vedder & Michael Brook

Produktionsdesign: Derek Hill

I rollerna

Chris McCandless - Emile Hirsch

Billie McCandless - Marcia Gay Harden

Walt McCandless - William Hurt

Carine McCandless - Jena Malone

Rainey - Brian H. Dierker

Jan Burres - Catherine Keener

Wayne Westerberg - Vince Vaughn

Tracy Tatro - Kristen Stewart

Ron Franz - Hal Holbrook

Tekniska uppgifter

Längd: 2 tim 28 min

Format: Cinemascope 2,35:1

Ljud: Dolby Digital, DTS, SDDS

Censur: från 7 år

Svensk premiär: 14 mars 2008

Distribution

UIP, Box 9502 102 74 Stockholm Tel 08-556 065 70, fax 08-556 065 89 www.uip.se

Redaktion: Andreas Hoffsten, Barn & ungdom, Svenska Filminstitutet, oktober 2008